

rio, ut tota corporis cutis, ea excepta quæ mouetur, est autem hæc frons & faciei uniuersa, & quæ anteriorem colli sedem, latera q̃ completitur. Atq̃ hæc motu participat, aut proprijs in hoc famulantibus musculis, ut frontis, colli, genarum & labrorum, aut uicinæ ipsius cutis gratia, ut malarum cutis, quæ musculus delftruta, simul cum proxima ipsi cuti mouetur. Quod quidem alia cutis sedes pilosa sit, ut uerticis, axillarum, pudendorum, in uiris menti, alia autem penitus pilis orbata, ut interna manus, & plantæ cutis, omnibus conspicuum esse arbitror. Quædam de demum in hæc q̃ cutis maximam totius corporis partem efficit.

A foraminibus.

CVTICVLA
quid.

Cuti uenas,
& arterias ac
neruos porri-
gi, ipsamq; sen-
sus esse com-
potem.

CARNOSA
membrana.

Præfens mem r
brana cur car p
nosa dicatur.

quemadmodum enim in matricibus, eadem maximam totius corporis partem esse, perpetuo
 quantum efformatur, nisi quod tenuibus foraminulis, ad fuliginosum excrementorum
 propulsione, & pilorum generationem paratis, peruia sit, atq; etiam in palpebris, naso, auri-
 bus, ore, ano, pudendo, & ubi unguibus uiam præbet, interpelletur, perforataq; cõspiciatur.
 Ad hæc, ex cetera cutis regione, interna summæ manus cutis (ut & pedis plantam inueñiens)
 maximè continua, minimè perforata uisitur, quod & nuper natorum cuti aliquibus ascribere
 relibuit. Verùm hæc singula haudquaquam ociosè, neq; frustra facta esse, suis locis, quum de
 ijs partibus, quæ cute obteguntur, priuatim agendum erit, demonstrabo. Cuti, quam *diapne*
 Græci uocant, alia cuticula tenuis admodum, & prorsus exanguis obducitur, superna sciturq;
 propemodum ceparum tenuioribus ac pellucidis respondens inuolutis, nisi quod alicubi
 & præsertim in uola, & pedis planta, crassior durioreq; uisitur. Hanc quum cutis uelut quædã
 efflorescentia sit, *ωιδειγμα* Græci appellant. Si uerò aliquando attritu in scabie, aut in vulneri-
 bus ex unguentorum applicatione, aut ignis admotione, aut feruentis aquæ infusione, aut ex
 ligo itinere auferatur, & interdum uesiculæ ac papulæ instar à cute abscedat, promptissimè,
 literq; ac uera cutis renascitur, quæ sola languinis & uitalis spiritus compos est, ob quod uena-
 rum arteriarumq; alicubi, & neruorum tenuissimæ partes, finesq; ad eam conflunt, ipsamq;
 simul concretæ quibusdam efformare creduntur. Neq; sanè audiendus est Aristoteles, cutem
 sensu destituens, non secus, quàm si carnis cuti subditæ duntaxat beneficio tactus sensus perfi-
 ceretur, quum cuti proprios, certaq; serie neruos exporrigi ex Anatome confidamus, illi pre-
 cipuè, quæ in facie est ac brachio, cubito extremaq; manu, deinde & cruribus & pedibus. Per
 reliquum autem corpus, etiam si non ordinata serie nerui ad cutem deducantur, attamen com-
 plures in illam desinunt, sub ipsaq; & potissimum ad thoracis latera exporriguntur, membra-
 na cuti subdita (ut & uenæ ipsæ) suffulti, quemadmodum etiam in Quarto libro, qui Neruis de-
 dicabitur, enarraturus sum explicauis. Atq; ita musculorū (quos Carnem Aristoteles appel-
 labat) gratia cutis nequaquam sentit, uerum uti diximus propriorum neruorum occasione.
 Et quanuis uerticis cutis obscuriori sensu sit prædita, attamen sentit, utcumq; etiam in commo-
 distimum Naturæ fuerit, sursum ad uerticem neruos distribuere, ipsaq; etiam cutis hîc non ad-
 modum sensu indigeret. Deinde quis non quotidiana experientia edoctus, cutem à subditis
 musculis aut ossibus quoq; auulsam, & postmodum scalpulo ictam, unguibusq; compressam
 sentire nō didicit? Neq; est, quod Aristotelis sectatorum quispiam hîc, nescio quam, Terres-
 tatem mihi astruat, quū neruū à dorsali medulla enati ipsa cute duriores sint, & his adhuc ipsi
 tendines, quos potissimum facili affici, nemo inficiatur. Imò si non minus ratione, quàm expe-
 rientia simul fides habenda erit, auium asserere, musculorum uentres quamplurimos (ut quo-
 rundã semur amplexantiū) obtusius quàm ipsam faciei manusq; cutem affici. Atq; etiam mihi
 ridendi uidetur, qui cutē ob hoc sentire posse auersantur, quod nullum hîc sit medium, quasi
 uerò etiam neruū proprijs membranis prorsus denudatum, aut etiam in medio diuisum gra-
 uissimè affici non uideremus, quoties ipsius denudatæ substantiæ acriores pulueres inspergū-
 tur. Erit medium etiam præter rationem in tactus sensu desideraremus, nonne in promptu est
 ipsa cuticula cuti obnata, & interim (ut putamus) sensu priuata? At nunc membranã quo-
 que aggrediamur, cuti per uniuersum corpus subditam, quæ cuticula longè robustior crassi-
 orq; est, & fibris quibusdã raris, his, qui substernuntur illi, musculis adheret, connasciturq;, cu-
 ti uerò pertinacius committitur. Siquidem quamplurimæ uenæ, & paucissimæ tenuissimæq;
 arteriæ, cutem nutriendas, & neruorum propagines cuti sensum communicantes, hanc mem-
 branam transeunt, ipsaq; inter cutem, et illam prorepentia hac suffulciuntur, membranamq; cu-
 ti copulant, præter continuã quandam, sibiq; proximam fibrarū membranarum seriem, cuius
 etiã beneficio mēbrana ualidissimè cuti connascitur. Hæc non eandem in uniuerso corpo-
 re crassitiem obtinet, uerum quibusdã corporis sedibus, carnosissimis fibris adaugetur, & crassior
 redditur, adeo carnosa efficitur, ut musculi nomine donetur. Huiusmodi regio, in tota colla am-
 plitudine habetur, & in fronte, et in reliqua propemodum facie, quibusdã autem animalibus
 undecūq; ferè carnosissimè oppletur fibris, et præsertim illis, quæ totius corporis cutē (ut nos fion-
 is) mouent. Audio & homines fuisse, qui in thoracis regione, & alibi etiã in corpore cutis mo-
 uere

uere ualuerint, quibus procul dubio membrana hæc, similis equorum alinorumq; carnosis membranis contigit. Porro huic membranæ, quam aliarum membranarū nomine *επιπλά* Græci appellant, non perperam Carnosæ adiectum arbitror, quum inter reliquas corporis membranas, hæc sola carnosâ appareat, uerèque talis censenda sit. Quod Arabes paulo exactius perpendentes, primi omnium, quod sciam, hanc membranam Carnosam appellauisse uidentur. Atque id sanè penitus huius nostræ ætatis Medicorum præcipuis indagandum fuerat, qui panniculum carnosum à Barbaris quibusdam non male me Hercules eo nomine appellatum, octo abdominis musculos esse cõtendunt, & contra Galeni sententiam, ac rei ueritatem, cuti membranam in uniuerso corpore, & in ipso demum abdomine (de quo duntaxat sapè uidentur) subteni di ficiantur. Alij et si per uniuersum corpus à me hanc membranam demòstrari conspexerint, adeò ineptiunt, ut hanc non fateantur eam esse, cuius Galenus tum alibi sapius, tum in Tertio de Administrandis sectionibus meminit, eo quòd ego adipem (de quo mox ferream institutum) inter cutem & hanc membranam ostendo, sapè trium etiam digitorum crassitudine, quodq; hominis membrana tantum à cute semper abscedat, quãta adipis est crassities. Debeant profectò eiusmodi homines, ad cathedræ ostentationem solum nati, accuratè perpendere, Galenum de suis simijs, nõ autem hominibus locutum esse, quibus nullus adeps inter membranam & cutem interuenit, ipsaq; membrana non fibris duntaxat cuti continuatur, sed prorsus undique citra alterius corporis interuentu ipsi contigua est. Atq; ob hoc non adeò arduum est, hominis cutem solam, illæsa membrana diuidere, quam in simijs, canibus, & illis animalibus, ex quibus Galenus Anatomen descripsit. Huic membranæ ea parte, qua muscularum proprias respicit membranas, lentor ille mucosus, quem cuti Aristoteles tribuit, obducitur, ob hoc fortassis, ne ipsa subiectorum musculorum motum præpediat. Id enim membranæ omnibus commune est, quæ corpus, quòd situm locumq; aliquando mutat, continent, ambiuntq; ut mucoso quodam lentosq; humore oblinantur. E quarum numero peritonæum, succingens costas membrana, cordis inuolucrum, & ipsa demum ligameta sunt, quæ anuli modo tendinibus obducuntur. Sunt itaq; tria uniuersum hominis corpus perpetuò cingentia, nimiru cuticula illa, cutis, & mēbrana hæc carnosâ. Quibus & quartum hominem ambiens accedit, ipsa uidelicet pinguedo, seu adeps *μυελι* Græcis nuncupatus, qui nisi extreme homo emaciaretur, undique prepotemodum inter cutem, & quam nuper diximus, membranam copiosissimè continetur. Ex uenis enim compluribus & arterijs (si quæ reperiuntur) mēbranam perperantibus, atque inter illam cutemq; propagatis, plurimus sanguis refūdatur, mēbrana frigidityte, calorisq; (ut credimus) inopia, in adipem seu pinguedinem, aut ut alij etiam in cornutis animalibus uocant, axungiam degenerans. Est namq; hæc adipis ad uniuersi corporis membranas, ligamenta, & (ut semel dicam) ad omnia sanguine indiga, frigidatq; corpora, generationis ratio, uidelicet quòd ex uenis emanans sanguis, frigoris ui congeletur, illisque adhæreat corporibus. Sed id interim à Natura cautum est accuratissimè, ne adeps nascatur, ubi noxia inutilisq; esse possit. Non enim Natura adipem cerebri membranæ obduxit, non testium inuolucris, non internæ sedî cordis inuolucris, quamuis tamen cor hac non destituerit, non internæ ligamentorum sedî, quæ tendinibus transuersim obuoluuntur, neque etiam palpebrarum, aut frontis, aut penis cuti adipem subiecit, neque etiam adeò multum, summæ manus pedisq; externæ sedî. Quemadmodum profectò copiosissimum clunibus obduxit, ut illi adipe, puluinaris uice uterentur. Atq; adeps humidis frigidisq; animalibus (ex quorū numero homo & porcus sunt) plurimus colligitur, siccis uerò & calidis, nullus aut perquam exiguus, ut leonibus, & canibus uenaticis, ipsiq; etiam simiæ. Quanquam præter hominē, & porcum et ericium, nunquam aliud terrestre occurrit quadrupes, quod inter cutem & carneam membranam, adipem nanciscatur, ut cunq; etiam oues, et glires illi subinde reperiuntur pingues. Albet autem adeps, quòd membranæ cutisq;, & alia, quibus adhæret, corpora alba, neq; carnis modo rubra sint. Omnia enim, quæ in nostro corpore ab aliquo emutantur, mutantis alterantisq; colorem etiam fortiuntur. Etridiculum prorsus est, ob hoc adipem album arbitrari, quòd aëreæ substantiæ compos sit, quum osse, & cartilagine, & ligamento, & tendinibus uix aliquid cãdidius occurrat, quibus nihil æquè terreum, in corpore reperiatur. Adipi inter cutem membranamq; collecto, eum usum ascribere possumus, quem uesti carniq; simpliciter tribuimus, ut corpus scilicet calefascit frigoris tempore, & si Soli homo exponatur, uestis quoque modo refrigeret, calorem quo minus penetret, inhibens.

Ex Auicenna Hebræo.
קרוב
הקבסה
תגולגולה
או חסדירה
cherum kamer
chase bagul-
boleth, aut ha-
chedera.
Panniculus
carnosus.

ADIPS seu
pinguedo.

*Vbi adeps co-
biosior sit.*

Quibus copio
ior adeps.